

Sygn. akt VIII Ca 372/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Rafał Krawczyk (spr.)
Sędziowie:	SSO Katarzyna Borowy SSO Marek Lewandowski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Izabela Bagińska

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. C.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy

z dnia 28 grudnia 2012 r.

sygn. akt I C 77/09

- 1) zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda S. C. kwotę 65.100 (sześćdziesiąt pięć tysięcy sto) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2008 r. do dnia zapłaty, ustala, że koszty procesu w całości ponosi pozwany, zaś rozstrzygnięcie o kosztach procesu pozostawia referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym w Brodnicy;**
- 2) ustala, iż koszty procesu za instancję odwoławczą ponosi w całości pozwany, zaś rozstrzygnięcie o kosztach procesu za instancję odwoławczą pozostawia referendarzowi w Sądzie Rejonowym w Brodnicy;**
- 3) przyznaje biegłemu E. S. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Toruniu kwotę 401,18 (czteryście jeden i 18/100) złotych tytułem zwrotu kosztów podróży;**

4) ***nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Toruniu kwotę 225,08 (dwieście dwadzieścia pięć 8/100) złotych tytułem wydatków.***

Sygn. akt VIII Ca 372/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 sierpnia 2009 r. powód – S. C., wnosił o zasądzenie od pozwanego – (...) S.A., (...) w B., kwoty 65.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2008 r. wraz z kosztami procesu.

W części motywacyjnej pozwu wskazano, iż powód był właścicielem kombajnu zbożowego marki J. (...), który był objęty ubezpieczeniem autocasco w okresie od 28 lipca 2008 r. do 27 września 2008 r. W wyniku zwarcia instalacji elektrycznej w dniu 30 lipca 2008 r. kombajn uległ spaleni. Niezwłocznie po tym zdarzeniu powód zgłosił ubezpieczycielowi szkodę, który ustalił, iż wartość pojazdu przed zdarzeniem wynosiła 70.600 zł zaś wysokość należnego odszkodowania to 65.100 zł. W dniu 5 września 2008 r. Pozwany odmówił jednak wypłaty odszkodowania twierdząc, iż przyczyną pożaru kombajnu było podpalenie.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż do wypadku doszło zaledwie 2 dni po zawarciu umowy ubezpieczenia, jak również akcentował, iż nie był to jedyny przypadek szkody pożarowej z udziałem powoda – we wcześniejszym okresie doszło do analogicznej sytuacji, w której spaleni uległ należący do powoda kombajn. Ze sporządzonej na zlecenie ubezpieczyciela ekspertyzy biegłego z zakresu badań kryminalistycznych wynikało, iż pożar powstał w wyniku podpalenia wcześniej rozlanego łatwopalnego płynu. Z powyższych względów pozwany powołując się na § 8 ust. 1 pkt 2 ogólnych warunków ubezpieczenia - zgodnie z którym ubezpieczyciel nie odpowiada za szkody spowodowane umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez ubezpieczonego lub osobę uprawnioną do korzystania z pojazdu, odmówił wypłaty odszkodowania.

Postanowieniem z dnia 24 marca 2009 r. Prokuratura Rejonowa w Brodnicy umorzyła postępowanie w sprawie o usiłowanie doprowadzenia pozwanego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 65.100 zł przez S. C. w dniu 30 lipca 2008 r. w miejscowości C., poprzez wprowadzenie w błąd pracownika (...) S.A. co do okoliczności zaistnienia pożaru należącego do powoda kombajnu wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie czynu.

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Brodnicy oddalił powództwo i zasądził od powoda S. C. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 8.717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd wskazał, iż w świetle poczynionych ustaleń nie dał wiary powodowi, co do wskazywanych przez niego przyczyn powstania pożaru. Sąd wskazywał, iż powód ma wyższe wykształcenie rolnicze i od wielu lat jest praktykującym rolnikiem, który w swojej pracy wykorzystuje kombajny zbożowe – powód uzyskał m.in. uprawnienia kombajnisty. Z powyższych względów Sąd uznał, iż należałoby oczekiwać od niego większej staranności przy podejmowanych próbach uruchomienia pojazdu. W ocenie Sądu powód miał pełną świadomość, iż praca kombajnu w warunkach polowych powoduje powstanie środowiska łatwopalnego – poprzez gromadzenie się pyłów traw, zbóż oraz powoduje rozgrzewanie się elementów mechanicznych pojazdu. Mimo takich uwarunkowań powód zdecydował się samodzielnie podjąć próbę odpowietrzenia przewodów paliwowych poprzez ich rozszczelnienie. W czasie próby uruchomienia silnika olej napędowy wtryskiwany z rozszczelnionych przewodów pod znacznym ciśnieniem dostał się na rozgrzane elementy silnika i instalacji elektrycznej, co mogło stanowić przyczynę powstania pożaru. Mając powyższe na uwadze Sąd powołując się na art. 827 § 1 k.c. oddalił powództwo wobec uznania, iż zachowanie powoda przy podejmowanych próbach uruchomienia kombajnu cechowało się rażącym niedbalstwem.

W apelacji z dnia 13 marca 2013 r. powód zaskarżył wyrok w całości zarzucając:

- naruszenie prawa materialnego tj. art. 827 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie przez Sąd meriti do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, co skutkowało oddaleniem powództwa w całości,
- naruszenie przepisu postępowania cywilnego, które miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 233 § 1 k.p.c., polegające na zaniechaniu przez Sąd I instancji wszechstronnego rozważenia zebranego materiału i dokonaniu wybiórczej, jednokierunkowej oceny dowodów,
- naruszenie przepisu postępowania cywilnego, które miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 233 § 1 k.p.c., objawiające się w przekroczeniu przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów, skutkujące przyznaniem waloru wiarygodności prywatnej opinii G. B. i opinii J. L. oraz uznaniem ich za miarodajne do ustalenia stanu faktycznego sprawy w sytuacji, gdy konkluzje tych opinii zostały podważone przez twierdzenia pozostałych zbieżnych opinii i ekspertyz w sprawie. Dodatkowo skarżący zarzucał, iż Sąd I instancji nie oparł się na dowodzie z opinii instytutu naukowego, to jest opinii Uniwersytetu (...)w O., mimo iż przyjmuje się, że opinie instytutów naukowych mają wyższą rangę niż dowody z opinii biegłego,
- naruszenie przepisów postępowania cywilnego tj. art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 § 1 k.p.c. i art. 236 k.p.c., które miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegające na nieprzeprowadzeniu przez Sąd I instancji dowodu z zeznań świadka P. P.(autora opinii prywatnej z 7 listopada 2012 r.), w sytuacji gdy zeznania tego świadka dotyczyły okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i mogły decydująco wpłynąć na kierunek ustaleń stanu faktycznego sprawy,
- naruszenie przepisów postępowania cywilnego tj. art. 217 § 1 k.p.c. i art. 235 k.p.c., które miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegające na dopuszczeniu dowodu z akt postępowania przygotowawczego Prokuratury Rejonowej w Brodnicy – Ds. 1412/08 w postaci protokołu zeznań K. B. przesłuchanego w tym postępowaniu z jednoczesnym oddaleniem wniosku dowodowego powoda o bezpośrednie przesłuchanie przed Sądem meriti w/w osoby,
- naruszenie przepisu postępowania cywilnego tj. art. 328 § 2 k.p.c. polegające na sporządzeniu uzasadnienia zaskarżonego wyroku w oderwaniu od wytycznych w/w przepisu, w tym przede wszystkim na niewskazaniu przez Sąd I instancji, poza lakonicznymi uwagami, przyczyn dla których odmówił przyznania wiarygodności i mocy dowodowej opiniom sporządzonym przez biegłych: H. O., W. C., P. P. oraz opinii Instytutu: (...)w O.,
- sprzeczności istotnych ustaleń stan faktycznego sprawy z treścią zebranego w sprawie materiału, które miały istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia i polegały na:
  - przyjęciu przez Sąd I instancji, że stan faktyczny był niesporny między stronami w sytuacji, gdy z samych pism procesowych stron wprost wynikało, że zajmują zgoła odmienne stanowiska w sprawie, co do przyczyn pożaru, w ten sposób, że powód twierdził o powstaniu zwarcia w instalacji elektrycznej w pojeździe, jako przyczynie pożaru, a pozwany wskazywał na intencjonalne podpalenie kombajnu,
  - przyjęciu przez Sąd I instancji, że przyczyną pożaru kombajnu było podpalenie, w sytuacji, gdy z dowodu w postaci zeznań powoda, dokumentu w postaci postanowienia Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brodnicy o umorzeniu dochodzenia w prawie Ds. 1412/08, informacji Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 28 maja 2009 r. o utrzymaniu w tego postanowienia w mocy oraz opinii i ekspertyz sporządzonych przez biegłych: H. O., W. C., P. P. oraz opinii Instytutu (...)w O., które wskazywały na inne przyczyny pożaru oscylujące wokół awarii układu elektrycznego kombajnu, wykluczając intencjonalne podpalenie kombajnu,
  - przyjęciu przez Sąd I instancji, że po stronie powoda zaistniało rażące niedbalstwo w eksploatacji pojazdu, co stanowiło podstawę do uwolnienia się pozwanego od odpowiedzialności ubezpieczeniowej w sytuacji, gdy w przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów pozwalających na supozycję o rażącym niedbalstwie powoda, zaś pozwany, na którym spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie, w jakikolwiek sposób nie wykazał uchybień po stronie powoda w obsłudze pojazdu, zaś zarzut rażącego niedbalstwa został przez pozwanego podniesiony na rozprawie w dniu 14 grudnia 2012 r. i nie został poparty żadnymi wnioskami dowodowymi, a nadto biegły W. C.

w opinii uzupełniającej na rozprawie w dniu 14 czerwca 2011 r. wskazał, że „jeżeli chodzi o sposób uruchamiania kombajnu to zachowanie powoda było typowe jak dla każdego człowieka, który w tej sytuacji by się znalazł. To typowe zachowanie, które nie zawsze prowadzi do pożaru”,

- ustaleniu przez Sąd I instancji, że powód winien posiadać wiedzę dotyczącą prawidłowej eksploatacji kombajnu w sytuacji, gdy w niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek podstaw dających asumpt do takiego ustalenia oraz nie przeprowadzono żadnych dowodów na tę okoliczność,

- ustaleniu przez Sąd I instancji, że biegły z dziedziny pożarnictwa J. L. miał bezpośrednią styczność ze spalonym kombajnem zbożowym mimo, że jak wynika wprost z treści opinii tego biegłego z 7 kwietnia 2010 r., biegły sporządził opinię po zapoznaniu się z aktami sprawy, przepisami i normami obowiązującymi w tym zakresie oraz literaturą, które to błędnie ustalenie miało istotny wpływ na wynik sprawy, albowiem przesądzało o przyznaniu rzeczowej opinii waloru wiarygodności przez Sąd meriti,

- ustaleniu przez Sąd I instancji, że G. B. występował w przedmiotowej sprawie, jako biegły sądowy w sytuacji, gdy z treści opinii G. B. z 3 września 2008 r. i z 5 sierpnia 2009 r. wprost wynika, że G. B. sporządził opinie na zlecenie pozwanego, co wykluczało możliwość uznania G. B. przez Sąd meriti za biegłego sądowego,

- przyjęciu przez Sąd I instancji, że opinia H. O. wykonana dla potrzeb postępowania karnego czy też opinia P. P. wykonana na zlecenie powoda mają charakter hipotetyczny, bowiem zostały wykonane w bardzo długim odstępie czasu od zdarzenia w sytuacji, gdy opinia H. O. została wykonana w dniu 17 marca 2009 r., czyli przeszło rok przed opinią J. L. sporządzoną w dniu 7 kwietnia 2010 r., co zgodnie z tokiem rozumowania Sądu winno skutkować uznaniem opinii J. L. za „bardziej hipotetyczną” od opinii H. O., a tym bardziej niemiarodajną dla ustalenia stanu faktycznego sprawy,

- skarżący podniósł również zarzut ewentualny, na wypadek nie uwzględnienia przez Sąd w/w zarzutów (zarzutów zawartych w punktach 1-7 petitum apelacji) polegający na naruszeniu przepisów postępowania cywilnego, które miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 286 k.p.c. w zw. z art. 290 k.p.c., poprzez zaniechanie przez Sąd I instancji zażądania dodatkowej opinii od innych biegłych celem ustalenia przyczyn pożaru przedmiotowego pojazdu, mimo odpowiedniego wniosku strony powodowej w tej materii, a nadto, mimo, że opinie zgromadzone w materiale dowodowym sprawy, w tym zarówno opinie sądowe, jak i tzw. opinie prywatne, nie zajął się, a przeciwnie wchodziły w głęboki dyskurs, co do przyczyn pożaru w taki sposób, że dwie opinie (G. B. i J. L.) sugerowały podpalenie kombajnu, zaś 4 opinie (H. O., W. C., Instytutu (...) w O. i P. P.) negowały tę przyczyną wskazując na inny prawdopodobny powód zapalenia się kombajnu, w tym awarię układu elektrycznego pojazdu, która to okoliczność wymagała dopuszczenia dodatkowej opinii od innego biegłego, zespołu biegłych lub instytutu celem wyjaśnienia skrajnych rozbieżności i zawężenia możliwych przyczyn pożaru pojazdu

Podnosząc powyższe uchybienia skarżący na podstawie art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. w zw. z art. 386 § 1 k.p.c. wnosil o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1 sentencji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 65.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2008 r.,

- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 2 sentencji poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego, za postępowanie przed Sądem I instancji w wysokości podwójnej stawki urzędowej,

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego, za postępowania odwoławcze według norm przepisanych

Ewentualnie, na wypadek uznania przez Sąd Okręgowy, iż brak jest podstaw do wydania wyroku reformatoryjnego, skarżący wnosil o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego.

Postanowieniem z dnia 27 września 2013 r. Sąd Okręgowy w toku postępowania odwoławczego dopuścił dowód z opinii Zakładu (...) w W. na okoliczność ustalenia przyczyny powstania pożaru powstałego w dniu 30 lipca 2008 r. w kombajnie zbożowym marki J. (...) stanowiącym własność S. C. (k. 385 – 405).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji w zakresie związanym z zawarciem między stronami umowy ubezpieczenia autocasco jak również związanych z faktem zapalenia się kombajnu należącego do powoda w dniu 30 lipca 2008 r. Podkreślenia wymaga, iż wskazane okoliczności były między stornami niesporne i nie były kwestionowane na żadnym etapie postępowania. Kwestią sporną było natomiast ustalenie przyczyn zapalenia się należącego do powoda kombajnu, co w bezpośredni sposób wpływało na zaktualizowanie się odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela - pozwanego.

Sąd mając świadomość istnienia znacznych rozbieżności w sporządzonych na potrzeby niniejszego postępowania opiniach, chcąc ostatecznie usunąć wynikające z tego wątpliwości dopuścił dowód z opinii Zakładu (...) w W., celem ustalenia czy pożar nastąpił samoczynnie, czy też był wynikiem umyślnego działania człowieka lub niewłaściwego użytkownika kombajnu.

Opinia została sporządzona w kompleksowy i szczegółowy sposób przy wykorzystaniu zgromadzonej dokumentacji fotograficznej oraz szczegółowych planów konstrukcyjnych kombajnu. Ponadto w treści samej opinii zawarto i poddano analizie wnioski wynikające z pozostałych 6 opinii sporządzonych na potrzeby niniejszego postępowania.

We wnioskach końcowych wskazano, iż źródło pożaru kombajnu znajdowało się wewnątrz przestrzeni komory silnika. Najbardziej prawdopodobną przyczyną jego powstania było zainicjowanie procesu spalania w wyniku awarii technicznej w obrębie komory silnika, do której doszło podczas prób uruchomienia kombajnu. W opinii wskazano, iż brak jest jakichkolwiek informacji, które pozwalałyby na wykazanie, iż przyczyną pożaru było celowe podpalenie pojazdu. To stanowcze stanowisko zostało w sposób jednoznaczny podtrzymane przez opiniujących w czasie ustnego przesłuchania przed sądem. W opinii zwrócono uwagę na to, iż w części kombajnu gdzie znajduje się silnik „z definicji” znajdują się znaczne ilości substancji łatwopalnych w tym m.in. oleju znajdującego się w instalacji hydraulicznej, który będąc cieczą łatwopalną dodatkowo intensyfikował proces spalania. W związku z powyższym gdyby nawet przyjąć, iż kombajn został podpalony przy wykorzystaniu substancji łatwopalnych rozlanych w centralnej części komory silnika, to pozostawałoby to bez widocznego wpływu na końcowy „rezultat” objawiający się w charakterystyce powstałych w ten sposób zniszczeń. Niezbędnym do poczynienia ustaleń, iż pożar stanowił wynik celowego działania (podpalenia) byłoby zabezpieczenie bezpośrednio po pożarze próbek podłoża, na którym stał kombajn, w celu przeprowadzenia badań chromatograficznych na obecność substancji łatwopalnych. W sporządzonej opinii wskazano jednak, iż widoczne na fotografiach zniszczenia termiczne występują w „jednym ciągu”, co oznacza, iż pożar rozprzestrzenił się począwszy od centralnej części kombajnu wzdłuż jego osi symetrii. Za znajdowaniem się „źródła” pożaru w centralnej części komory silnika pojazdu przemawia również rozmiar oraz intensywność zniszczeń termicznych w obudowie kombajnu rozkładających się równomiernie po obu stronach jego osi symetrii.

Sąd Rejonowy w lakoniczny sposób odniósł się do opinii stanowiących podstawę poczynionych ustaleń faktycznych wskazując, iż za najbardziej wiarygodne należy uznać opinie sporządzone przez tych biegłych – tj. G. B. i J. L., którzy zetknęli się ze spalonym kombajnem wkrótce po pożarze, natomiast opinia sporządzona przez H. O., czy też P. P. mają charakter hipotetyczny, gdyż zostały sporządzone w bardzo długim odstępie czasu od zdarzenia. Należy zaznaczyć – co też podnosi skarżący, iż opinia J. L. została sporządzona w dniu 12.04.2010 r., czyli ponad rok po opinii wydanej przez H. O. – 17.03.2009 r.

Z opinii, na których oparł się Sąd czyniąc ustalenia faktyczne wynika, iż przyczyną powstania pożaru było podpalenie. Sąd Okręgowy nie podziela jednak argumentacji wskazanej w opinii G. B., zgodnie z którą w przestrzeni komory silnika

nie ujawniono znamion, które wskazywałyby na niekontrolowany wyciek medium pędnego (oleju napędowego) podczas prób rozruchu silnika. Dodatkowo, jak wynika z przywołanej opinii, zapowietrzeniu miała ulec pompa paliwa, co w naturalny sposób miałoby uniemożliwić wydostawanie się medium pędnego poza układ paliwowy. Ze sporządzonej opinii Szkoły (...)wynika natomiast jednoznacznie, iż pożar powstał wskutek spalania się oleju napędowego, który przedostał się do komory silnika z rozszczelnionych przewodów paliwowych. Dodatkowo rozkład oraz natężenie uszkodzeń powstałych na skutek pożaru jest typowe dla sytuacji, w której źródło ognia znajduje się w centralnej części pojazdu – komorze silnika, skąd ogień rozprzestrzeniała się symetrycznie wzdłuż osi pojazdu. W ocenie Sądu nie jest możliwe, aby powód rozlewając ciecz łatwopalną we „wrażliwych” konstrukcyjnie miejscach pojazdu mógł zaplanować przebieg pożaru na tyle dokładnie, aby doszło do powstania zniszczeń tożsamyh z ujawnionymi – tak co do ich rozmieszczenia na pojeździe oraz stopnia uszkodzeń. Tym samym w ocenie Sądu nie są przekonujące twierdzenia, iż występowanie wielu „ognisk” pożarowych na powierzchni całego pojazdu należało bezkrytycznie utożsamiać z podpaleniem. Mając na uwadze, iż powód trzykrotnie podejmował próby uruchomienia kombajnu istniało bardzo duże prawdopodobieństwo przedostania się do komory silnika oleju napędowego z rozszczelnionych przewodów paliwowych. Co więcej w komorze silnika znajdują się również inne substancje łatwopalne m.in. olej do instalacji hydraulicznej, które dodatkowo intensyfikują proces spalania.

Sąd nie podziela także stanowiska biegłego J. L., iż wykluczonym jest, aby pożar powstał wskutek rozszczelnienia instalacji wypełnionych substancją palną. Biegły wskazuje, iż substancje palne zalegające w instalacjach stanowiących wyposażenie kombajnu posiadają klasę temperaturową T3, co oznacza, iż ich temperatura zapłonu wynosi od 200 do 300 stopni. Nie jest w związku z tym możliwe, aby nawet mimo 2 godzin pracy silnika, jego elementy (oraz pozostałe elementy kombajnu) rozgrzały się na tyle, aby umożliwiło to zapłon w/w substancji. Z dopuszczonej przed sądem odwoławczy opinii wynika natomiast, iż do pożaru doszło w wyniku podejmowanych prób uruchomienia silnika tj. w czasie kiedy z akumulatora do rozrusznika płynął prąd o bardzo wysokim natężeniu. Długotrwała praca rozrusznika (związana z trzykrotną próbą uruchomienia silnika) mogła doprowadzić do zwarcia, którego cechą charakterystyczną jest powstanie łuku elektrycznego o temperaturze kilku tysięcy stopni Celsjusza, co jest wystarczające do zainicjowania procesu spalania większości materiałów palnych – zwłaszcza cieczy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż pożar należącego do powoda kombajnu nie był spowodowany jego umyślnym, celowym działaniem – tj. nie doszło do podpalenia maszyny, jak również przyjęta przez powoda metoda odpowietrzania przewodów paliwowych została uznana w opinii Instytutu za dopuszczalną. Pozwany nie wykazał zatem w żaden sposób aby powodowi zarzucić było można także rażące niedbalstwo. Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie w zw. z art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 805 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę 65.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2008 r.

O odsetkach orzeczono w myśl art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c., ustalając, iż 30 dniowy okres, w którym ubezpieczyciel jest zobowiązany spełnić świadczenie upłynął w dniu 29 sierpnia 2008 r. Sąd będąc związany granicami powództwa zasądził odsetki od wskazanej w pozwie daty tj. od 1 września 2008 r.

Mając na uwadze, iż na skutek wniesionej apelacji powództwo zostało w całości uwzględnione Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i 108 §1 k.p.c. zmienił orzeczenie Sądu Rejonowego również w zakresie związanym z zasądzeniem od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, obciążając nimi pozwanego w całości z tym, że szczegółowe rozliczenie kosztów procesu Sąd Okręgowy pozostawił referendarzowi sądowemu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w myśl art. 98 § 1 i 3 k.p.c., i 108 §1 k.p.c. obciążając nimi w całości stronę pozwaną. Również w tym wypadku referendarz sądowy w sądzie pierwszej instancji wyda postanowienie, w którym dokona szczegółowego wyliczenia kosztów obciążających pozwanego.